

Індустріальні парки України: від концепції до реальності

Досліджено окремі аспекти започаткування проектів побудови індустріальних парків в Україні відповідно до прийнятого законодавства. Розкрито основні тенденції концепцій створення індустріальних парків у різних регіонах, здійснено аналітичні дослідження засад їх формування, включаючи системність і комплексний підхід, взаємозв'язок з базовим потенціалом економічного зростання територій, роль і місце у зміцненні інвестиційного клімату регіонів, де вони створюються. При цьому важливе місце має дослідження проблематики реальності втілення концепцій, можливості успішної побудови індустріальних парків в умовах чинної на сьогодні законодавчо-нормативної бази, потенціалу державних фінансів та інвестиційних ресурсів на облаштування інфраструктури.
Ключові слова: індустріальний парк, концепція індустріального парку, облаштування індустріального парку, керуюча компанія, учасники індустріального парку, системний підхід, ініціатори створення, інвестори.

Сучасний стан розвитку економіки України потребує масштабних і ефективних інвестиційно-інноваційних проектів і концентрації фінансових ресурсів для їх реалізації. Реальність втілення інвестиційного проекту здебільшого залежить від дієвості інструментарію залучення інвестицій на засадах державного регулювання, у межах, що не суперечать внутрішнім можливостям інвестора, стратегії розвитку регіонів і територій.

У середині 90-х років минулого століття Україна започаткувала загальнодержавний проект створення вільних економічних зон, результати діяльності яких мали б забезпечити значне економічне зростання територій і регіонів. Фактичне припинення економічного функціонування вільних економічних зон розпочалося з 2005 р., тобто з моменту вилучення положень про податкові пільги для інвесторів, що будують підприємства в межах цих зон. Основними причинами припинення функціонування більшості вільних економічних зон в Україні стало невиконання задекларованих державою гарантій щодо стимулювання діяльності суб'єктів, які розпочали свою діяльність у межах цих зон.

Таким чином, більше десяти років в Україні відсутній дієвий ефективний механізм залучення інвестицій в економіку держави. Розв'язанню цієї проблеми має сприяти прийнятий Закон України від 21.06.2012 р. №5018-VI «Про індустріальні парки» [1]. Зазначений Закон відкриває можливості для створення індустріальних парків, визначає правові та організаційні засади створення задля підвищення конкурентоздатності територій, активізації інвестиційної діяльності, регламентує порядок формування концепцій, умови роботи керуючих компаній та учасників парку.

Дослідження ініціатив створення індустріальних парків у різних регіонах, положень концепцій і реалій соціально-економічних можливостей має на меті побачити: чи існує загроза проекту створення та функціонування індустріальних парків повторення досвіду вільних економічних зон, особливо у негативному його значенні. Яким чином ініціатори створення, державні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування мають діяти, щоби не допустити негативних результатів діяльності парків, або створення їх лише на концептуальному рівні.

Питання розвитку індустріальних парків розглядаються у працях авторів: О. О. Єгорова, Л. Я. Бенюк, О. О. Молдован, А. Павлюк, В. М. Галасюк. Беручи до уваги можливість і нагальність запровадження стійких механізмів

залучення інвестицій в економіку України, пошуку інструментів ефективної інвестиційної привабливості, тема створення та функціонування індустріальних парків розкрита недостатньо.

Актуальність прийняття Закону України «Про індустріальні парки», заходи, механізми та політика його реалізації неоднозначно трактуються в експертному середовищі, серед політиків і науковців. Частина експертів схиляються до твердження, що індустріальні парки – це один з інструментів децентралізації, вони можуть допомогти місцевим радам зміцнити економічний базис громад, створити робочі місця, наповнити бюджет [6]. Інша – вбачає низку моментів, що не сприяють ефективності залучення інвестицій через інструмент індустріального парку.

Метою статті є обґрунтування системного підходу до засад, умов, механізмів і засобів створення і функціонування парків, що є запорукою реальності залучення інвестицій за допомогою індустріальних парків.

Аналіз концепцій створення показує, що розрахунки, які там приведені, мають здебільшого прогностичний і декларативний характер і можуть бути нездійсненними у випадку порушення комплексних підходів і зв'язків.

У статті обґрунтовується необхідність пріоритетності державної політики та програмної стратегії створення індустріальних парків у різних регіонах держави як передумови збалансованого розвитку та ефективності державних пільг і преференцій.

За прикладом таких держав, як Туреччина, Польща, де індустріальні парки є достатньо важливим інструментом економічного зростання, аргументується майбутня успішність індустріальних парків в Україні. Однак виникає необхідність встановлення належних стимулюючих факторів з боку держави, органів місцевого самоврядування для інвестування в об'єкти, що розташовані в індустріальних парках щодо фіскальних та інфраструктурних преференцій [7]. Питання про надання окремих податкових пільг учасникам індустріального парку викликає найбільше дискусій і застережень стосовно можливості корупції, отримання податкових пільг монополістами та великим бізнесом.

Для глибшого розуміння реальних можливостей діяльності індустріальних парків, вдаємося до поняття системного підходу, який, як відомо, є найбільшою запорукою успіху усіх процесів, проектів, простих і складних систем.

Індустріальні парки необхідно розглядати виключно у системних площинах:

- по-перше, це практично закрита система, обмежена конкретними межами земельної ділянки, внутрішнім порядком, договірними стосунками між ініціатором створення, керуючою компанією та учасниками індустріального парку й іншими зв'язками, притаманними цій системі;
- по-друге, закрита система індустріального парку діє у відкритій системі, що її оточує у зовнішньому середовищі, та не належить до самої системи парку, проте певним способом взаємодіє з нею. До таких дій і зв'язків належить життєзабезпечення суб'єктів індустріального парку стосовно енергоносіїв, транспортних та інших комунікацій, майнових і земельних стосунків, інших зв'язків, що будуть впливати зі специфіки виробництва, логістики, управління, охорони довкілля тощо;
- по-третє, індустріальні парки є частиною складних систем організації місцевого самоврядування на територіях, де вони розташовані, тісно пов'язані з ними в економічному, соціальному, екологічному плані. Суб'єкти індустріального парку мають використовувати норми діяльності, притаманні конкретній території, але, основне, мають бути органічно вмонтовані в соціально-економічний баланс територій. Це стосується земельних і бюджетних відносин, мереж і комунікацій, виробництва, безпеки, створення робочих

мість і залучення населення, яке проживає на цій території, співпраці з малим і середнім бізнесом, сировинних ресурсів, викидів шкідливих речовин, охорони довкілля;

- по-четверте, індустриальні парки є складовою загальної економічної системи України. Економічну систему визначають як функціональну підсистему суспільства, у якій здійснюється виробництво, розподіл і споживання матеріальних благ. Усі ланки економічної системи повинні мати свої локальні критерії оптимальності, які з урахуванням специфіки функціонування мають бути підпорядковані загальному (глобальному) критерію. Державне стимулювання розвитку індустриальних парків розглядається в площині економічної системи України.

Системність створення і функціонування індустриального парку наведено на рис. 1.

Індустриальні парки необхідно розглядати як локальні об'єднання виробничо-економічного характеру, що зобов'язані підпорядковуватись встановленим критеріям державного регулювання та стимулювання у тісному зв'язку з основною стратегією територіального та державного розвитку.

Відсутність зв'язку та комплексного системного підходу до створення індустриальних парків у контексті перелічених чотирьох складових містить загрозу повторити досвід вільних економічних зон, які проіснували в Україні

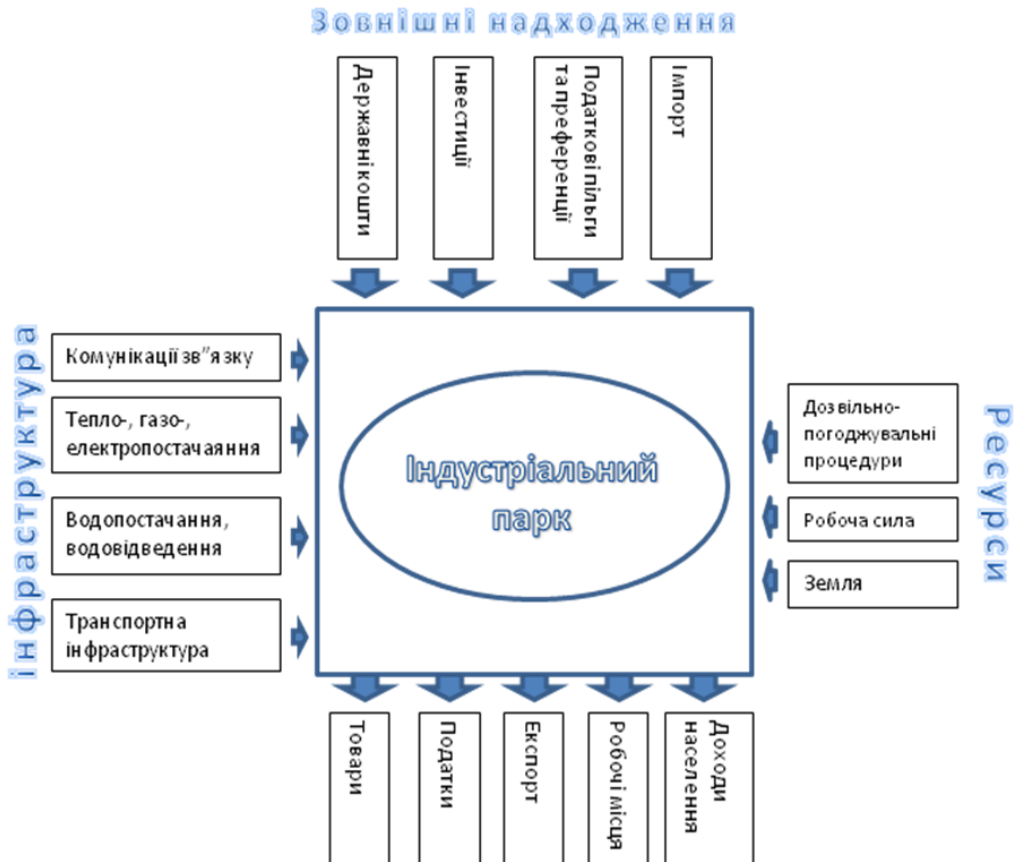

Рис. 1. Системність створення і функціонування індустриального парку

Розроблено автором.

в межах десяти років і не досягнули задекларованих результатів. Як приклад можна згадати про промисловий парк «Черляни» у Львівській області, який передбачався згідно з відповідним розпорядженням Кабінету Міністрів України ще у 2006 р. (№447-р від 01.08.2006 р.) [2]. Для зазначеного парку була виділена земельна ділянка, створене комунальне підприємство, як керуюча компанія, однак у другу системну площину, яка стосується забезпечення земельної ділянки інфраструктурою, парк «Черляни» не перейшов, що не привабило інвесторів, а значить проект зупинився на декларативному рівні.

Надання бюджетних пільг та інших преференцій суб'єктам індустріальних парків має звестись у єдину державну програму (систему) з відповідними зв'язками, які могли б спрогнозувати перспективу створення та діяльності парків [7].

Доцільно було б створити на державному рівні перелік перспективних показників земель у кожному регіоні, здійснити аналіз інвестиційних ресурсів, інвестиційних можливостей. Така інформація є дуже важливою для встановлення пріоритетних індустріальних парків, яким може надаватись державна підтримка на облаштування у найближчій перспективі. Показники пріоритетності мають базуватись на засадах ефективності розвитку усєї економічної системи України, інакше доцільність використання коштів Державного бюджету на створення парків буде під загрозою.

Важливим залишається питання щодо місць розміщення індустріальних парків, зокрема, де будувати: на чистих землях без наявної інфраструктури (Greenfield) або на промислових майданчиках збанкрутілих, закритих підприємств, де є певна інфраструктура (Brownfield) [5]. Порівняльна характеристика місць розміщення індустріальних парків наведена у табл. 1.

Однозначного твердження у цих питаннях бути не може доти, поки не буде конкретної інвестиційної пропозиції.

Станом на кінець 2016 р. до Реєстру індустріальних парків України було внесено 15 індустріальних парків. Територіальний розподіл зареєстрованих парків такий: три – у Київській області, по два – у Житомирській і Сумській областях,

Таблиця 1

Порівняльна характеристика місць розміщення індустріальних парків

	Переваги	Недоліки
Greenfield	Можливість вільного планування виробничих приміщень, оптимальна інфраструктура, яка будується за рахунок коштів Державного бюджету.	Необхідний час і додаткові інвестиції на будівництво об'єктів інфраструктури парку, що може відтіснити оптимальність створення виробничих потужностей. Учасники індустріального парку, які мають різну профільність виробництва, мають узгоджувати свої потреби стосовно споживання енергоносіїв, прокладання мереж, що потребує певних зусиль і часу.
Brownfield	Наявність готових інженерних мереж, джерел і потужностей подання енергоносіїв учасникам індустріального парку зможе знизити потребу коштів на їх реанімування, порівняно з будівництвом нових. За таким принципом можна перепрофілювати виробничі цехи, офіси, склади та іншу інфраструктуру, включаючи транспортну.	Певній частині інвесторів нецікаві старі виробничі приміщення, збудовані десятки років назад, без можливості енергоощадності, з гігантами-цехами, неефективністю внутрішнього планування та інших недоліків, які неприпустимі в час перспективних технологій та інновацій.

Розроблено автором.

по одному – в Івано-Франківській, Хмельницькій, Львівській, Полтавській, Закарпатській, Одеській, Дніпропетровській і Вінницькій областях. Загальна площа земельних ділянок 832,5 га, найменша з яких 16 га, найбільша – 168,5 га. Терміни, на які створено індустріальні парки, визначені від 30 до 50 років, зокрема: на 50 років – створено 4 парки, на 40 років – 3 парки, на 30 років – 8 парків. У зазначених індустріальних парках статусу керуючих компаній набули 10 суб'єктів, з яких 2 – у 2014 р., 5 – у 2015 р., 3 – у 2016 р. [4].

Індустріальні парки – «Центральний» (м. Кременчук Полтавської області), Bionichill (м. Київ), «Кривбас» (м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області), – включені до Реєстру індустріальних парків ще у 2014 р., і «Вінницький» «м. Вінниця» і «Житомир – схід» (м. Житомир), створені у 2016 р., не залучили до управління відповідні керуючі компанії [4].

Таким чином, виникає запитання: чи зможуть бути зреалізовані проекти створення та функціонування індустріальних парків на територіях, які впродовж трьох років з часу реєстрації не змогли визначити підприємство зі статусом керуючої компанії та розпочати діяльність?

Зміст концепцій зареєстрованих різних індустріальних парків має ознаки:

1. Схожість (повторення) мети, завдань і принципів створення.
2. Подібність організаційної моделі функціонування парків.
3. Аналогічність результатів діяльності.
4. Подібність галузей виробництва та обслуговування, які будуть запропоновані учасникам.

Метою створення індустріальних парків здебільшого є залучення інвестицій в економіку міста, забезпечення сприятливих умов для розвитку виробництва, підвищення інвестиційного іміджу міст, забезпечення економічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності території [9].

Завдання, які мають бути вирішені в результаті функціонування парків:

- створення нових виробничих потужностей з використанням інноваційних технологій, високим рівнем конкурентоспроможності;
- зменшення безробіття завдяки створенню нових робочих місць;
- створення умов для підвищення рівня життя населення;
- забезпечення сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу, який спеціалізується на наданні послуг резидентам.
- насичення ринку новою конкурентоспроможною продукцією;
- збільшення надходжень до бюджетів;
- розвиток інженерно-транспортної та логістичної інфраструктури;
- збільшення експортного потенціалу.
- дотримання екологічної та виробничої безпеки.

Діяльність для суб'єктів господарювання (учасників парку) зазначається в основному: машинобудування, приладобудування, переробна галузь харчової та легкої промисловості, логістика, сервісне обслуговування, медична галузь і агробізнес та автомобілебудування як кластери. У більшості концепцій передбачається достатньо широкий перелік напрямів спеціалізації, що не завжди відповідає можливостям розміщення на компактній обмеженій території, які можуть бути несумісними з технологічної точки зору.

Перевага кластерного методу будівництва і парків вбачається у спорідненості виробництва щодо засобів зовнішнього та внутрішнього використання, інфраструктури, управління, підготовки кадрів і ринків постачання сировини, комплектуючих а також ринків збуту, який, як правило, може бути найбільш прогнозованим і у світових масштабах.

Джерела та потреба у фінансових ресурсах для створення індустріальних парків, передбачених у концепціях, – це незначна частина (до 1%) коштів міських

бюджетів, до 25% – коштів Державного бюджету на будівництво інфраструктури. Окрім цього, більшість ініціаторів-розробників концепцій планують значну частину коштів на облаштування парків отримати завдяки керуючим компаніям. Для прикладу, згідно з концепцією створення індустріального парку в м. Вінниця, для його облаштування необхідно 302,6 млн грн, з яких 0,1 млн грн. – кошти міського бюджету, 75,5 млн грн (25%) – кошти Державного бюджету та 227,0 млн грн (75%) – кошти керуючої компанії, яка на кінець 2016 р. не була створена. Для наповнення індустріального парку виробничою інфраструктурою передбачається залучення інвестицій у розмірі 10,3 млрд грн [3].

Аналіз джерел фінансування створення індустріальних парків не дає стверджувального висновку щодо реальності втілення усіх концепцій.

Для повного розуміння шляху від концепції до реальності створення та функціонування індустріальних парків необхідно розглянути складову взаємних інтересів ініціаторів та інвесторів. Зокрема, керуючих компаній, які згідно з концепціями, мають виступити інвесторами у проектах облаштування інфраструктури, інженерних мереж, транспортних комунікацій тощо, а також учасників, які зобов'язані звести об'єкти виробничої інфраструктури і встановити обладнання та устаткування, інвестувати початковий капітал на придбання первинних виробничих запасів, підготовки виробництва, залучення кадрів.

Виникає питання, чи збігаються ці інтереси? У формуванні мети: ініціатори створення індустріальних парків, особливо органи місцевого самоврядування, розглядають цей проект передусім як залучення інвестицій для вирішення соціально-економічних проблем регіону [8]. Інвестори ж, особливо іноземні насамперед, плануючи інвестиційні вкладення, розраховують дві складових: оптимальність обсягів вкладених коштів і термін окупності інвестицій, їх дохідність у перспективі 10-20 і більше років, залежно від обсягу вкладень. І коли ці умови буде знайдено у пропозиціях привабливості локації розміщення індустріального парку – це може забезпечити реальне інвестування.

Усі інші аспекти, як інноваційність, високотехнологічні виробництва, експортний потенціал є спільними як у ініціатора, так і у інвестора, адже є запорукою високої продуктивності праці, виробництва конкурентоспроможної продукції для світових і внутрішніх ринків, що в результаті дає високу ефективність інвестиційного проекту.

Успіх створення індустріального парку буде залежати виключно від оптимального поєднання взаємовигідних інтересів сторін: держави, регіону, території та інвесторів – керуючих компаній і учасників. З економічної та соціальної точки зору іноді такі інтереси мають деякі розбіжності.

Головним завданням реалізації проектів створення індустріальних парків в Україні має бути окрема державна програма, заходи та інструменти виконання якої спрямовані на виконання основних засад прийнятих концепцій і врегулювання усіх моментів і питань, які будуть виникати в контексті співпраці усіх суб'єктів у площинах систем цих парків.

Очікувані результати функціонування індустріальних парків згідно з концепціями у 15 зареєстрованих на кінець 2016 р. передбачають створення близько 45 тис. робочих місць, що є вкрай важливим для подолання безробіття в Україні [4].

Підсумовуючи викладене, можна зробити такі висновки:

1. Запровадження в Україні на законодавчому рівні нового інструментарію залучення інвестицій шляхом створення індустріальних парків є необхідною перспективою.

2. Концептуальні розрахунки ініціаторів створення індустріальних парків здебільшого мають декларативний характер і в майбутньому будуть потребувати значної корекції.

3. Наявність відповідного законодавчо-нормативного забезпечення відкриває шлях від концепцій до реалій створення та функціонування індустріальних парків, однак необхідний державний системний комплексний програмний підхід щодо визначення пріоритетності, особливо державного фінансування облаштування парків, інших пільг і преференцій.

4. Проекти створення індустріальних парків мають, окрім концептуального обґрунтування, супроводжуватись згідно з розробленими бізнес-планами, у яких чітко відображені заходи, розрахунки та джерела інвестицій, план дій і шляхи реалізації їх.

5. Процес створення індустріальних парків, маючи за мету підвищення соціально-економічного зростання народного господарства в Україні, має бути максимально захищений від корупційних дій на різних рівнях.

6. Недостатньо виписаний механізм моніторингу та контролю за створенням та діяльністю парків, зокрема контролю громадськості, яка зацікавлена в ефективності використання земельних ділянок під індустріальними парками, а також прозорості використання бюджетних коштів і пільг.

7. Створення індустріальних парків і показники його діяльності мають відображати реальний вплив на соціально-економічний стан регіонів і територій.

Перспективи дослідження створення та функціонування індустріальних парків мають бути продовжені у напрямі конкретних парків, моніторингу їх утворення та діяльності, аналізу проблем, які виникають у інвесторів, їх співпраці з державними та місцевими органами влади, гармонізації стосунків у площинах усіх систем. Такі дослідження стануть основою для удосконалення законодавства, нормативно-правових актів врегулювання діяльності керуючих компаній, учасників парку, що зможе забезпечити реальність їх функціонування протягом задекларованого строку створення.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про індустріальні парки» 21 червня 2012 року № 5018-VI / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5018-17>
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення концепції створення індустріальних (промислових) парків в Україні» від 01.08.2006 р. №447-р. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/447-2006-p>
3. Концепція Вінницького індустріального парку (оприлюднена Вінницькою міською радою 24.06.2016 р.). – 2016. – Режим доступу: <http://www.vwr.gov.ua>
4. Інформація про індустріальні парки, включені до Реєстру індустріальних (промислових) парків станом на 26.12.2016 р. // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>
5. Беновська Л. Я. Індустріальні парки як інструмент розвитку регіональної економіки: теоретичні аспекти / Л. Я. Беновська // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України : [зб. наук. пр.] / НАН України. Ін-т регіональних досліджень ; редкол.: В.С. Кравців (відп. ред.). – Львів, 2014. – Вип. 3(107). Регіональна політика в Україні: сучасний стан та шляхи активізації. – С. 509-517.
6. Галасюк В. В. Індустріальні парки: міфи та реалії / В. В. Галасюк // Сегодня. – 2016. – 21 жовтня. – Режим доступу: <http://www.segodnya.ua>
7. Сторова О. О. Щодо заходів стимулювання створення та функціонування індустріальних парків в Україні / О. О. Сторова // Сайт Національного Інституту стратегічних досліджень. – 2015. – 30 жовтня. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1340/>
8. Молдован О. О. Доцільність запровадження індустріальних парків в Україні / О. О. Молдован // Сайт Наукової електронної бібліотеки НАН України. – 2016. – 24 березня. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/36177>
9. Павлюк А. П. Розвиток індустріальних парків в Україні: проблеми та напрями стимулювання / А. П. Павлюк // Сайт Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського НАН України. – 2015. – 21 квітня. – Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin>

References

1. Supreme Council of Ukraine (2012). Pro industrial'ni parky [On the industrial parks]. Law of Ukraine, adopted on 2012, June, 21, № 5018-VI. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5018-17> [in Ukrainian].

2. Cabinet of Ministers of Ukraine (2006). Pro skhvalennya kontseptsiyi stvorenniya industrial'nykh (promyslovykh) parkiv v Ukraini [On approval of the concept of creating industrial (industrial) parks in Ukraine]. Prescript on 2006, August 1, 447-r. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/447-2006-p> [in Ukrainian].
3. Vinnytsya City Council of Ukraine (2016). Kontseptsiya Vinnyts'koho industrial'noho parku [The concept of Vinnytsya industrial park] (proclaimed on 2016, June 24). Retrieved from <http://www.vwr.gov.ua> [in Ukrainian].
4. Informatsiya pro industrial'ni parky, vkladyeni do Reyestru industrial'nykh (promyslovykh) parkiv stanom na 26.12.2016 r. [Information about industrial parks in the Register of industrial parks as at 12/26/2016] (2016). Website of Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine. Retrieved from <http://www.me.gov.ua> [in Ukrainian].
5. Benovska, L. Ya. (2014). Industrial'ni parky yak instrument rozvytku rehional'noyi ekonomiky: teoretychni aspekty [Industrial parks as a tool for regional economic development: theoretical aspects]. In V. Kravtsiv (Ed.), *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrainy [SocioEconomic Problems of the Modern Period of Ukraine]*: Vol. 107(3). Rehional'na polityka v Ukraini: suchasnyy stan ta shlyakhy aktyvizatsiyi [Regional policy in Ukraine: current situation and ways for acceleration] (pp. 509-517). Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
6. Halasyuk, V. V. (2016, August 21). Industrial'ni parky: mify ta realiyi [Industrial parks: Myths and realities]. *Shchodnya – Today*. Retrieved from <http://www.segodnya.ua/> [in Ukrainian].
7. Yehorova, O. O. (2015, October 30). Shchodo zakhodiv stymulyuvannya stvorenniya ta funktsionuvannya industrial'nykh parkiv v Ukraini [On measures to stimulate the creation and operation of industrial parks in Ukraine]. *Website of the National Institute for Strategic Studies*. Retrieved from <http://www.niss.gov.ua/articles/1340/> [in Ukrainian].
8. Moldovan, O. O. (2016, May 24). Dotsil'nist' zaprovadzhennya industrial'nykh parkiv v Ukraini [The feasibility of the introduction of industrial parks in Ukraine]. *Website of Scientific Electronic Library Sciences of Ukraine*. Retrieved from <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/36177> [in Ukrainian].
9. Pavlyuk, A. P. (2016, April 21). Rozvytok industrial'nykh parkiv v Ukraini: problemy ta napryamy stymulyuvannya [The development of industrial parks in Ukraine: problems and ways to stimulate]. Website of Vernadsky National Library of Ukraine NAS of Ukraine. Retrieved from <http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin> [in Ukrainian].

Oleksyuk H. V. Industrial parks in Ukraine: from concept to reality.

The success of attracting investment for increase of scientific, production, financial and economic capacity in existing realities of Ukraine requires effective methods of development of investment attractiveness mechanisms. Search for effective organizational structures for real investment, regardless of ownership and source of funds, is a constant process. The number of laws and regulatory acts that define the foundations of structures to ensure successful investment process as well as preferences and privileges for investors were adopted in Ukraine. In the mid-90s of the last century there were free economic zones, which didn't perform their duties to a full extent, and in most cases, actually ceased to exist. World experience of investment process shows that in many countries in Europe and in the world the efficiency of economic growth is provided by industrial parks. Ukraine adopted the Law «On Industrial Parks» as of June 21, 2012, № 5018-VI, which regulates the legal basis of industrial parks' establishment and the procedure of attracting managing companies and their work reclamation and sets the types of state incentives to attract investment. Based on the adopted Law of Ukraine, creation of a number of industrial parks in different regions of the state was initiated. At the end of 2016 there were 16 parks in the State Register of industrial parks in Ukraine, which had submitted relevant concepts and substantiated the efficiency of these parks. The fact that some farms were created two or three years ago, but currently have not started their work, didn't attract declared investment and didn't create new jobs, raises the question of how to change the situation in order to achieve the tasks required. Therefore, the urgency of industrial parks creation and efficiency of their operation must find its development in the works of scientists and in activity of public authorities and local governments.

Keywords: park, arrangement of industrial park, managing company, participants of industrial park, system approach, initiators of creation.

Олексюк Ганна Василівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Навчально-наукового інституту підприємництва та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка» (e-mail: h_oleksyk@ukr.net).

Oleksyuk Hanna Vasylyvna – Ph.D. (Econ.), Associate Professor of the Department of Finance of the Institute of Business and Advanced Technologies of the Lviv Polytechnic National University.

Надійшло 07.03.2017 р.